

Hilde haar pennetrek herken ik uit de duizend: met veel zorg, gelijkmatig en standvastig, alles verbonden – schoon maar zonder tralala. Haar handschrift zou een profielschets kunnen zijn van wie zij is. We hadden mekaar nog maar net een whatsappje verstuurd toen ik deze week een handgeschreven envelop van haar vond in de brievenbus. Ze is niet gelovig, maar -dacht ik bij een eerste aanblik op die omslag- ze hanteert voor haar nieuwjaarskaartjes precies wel het ritme van het kerkelijk jaar.

Vandaag -met het feest van Christus Koning, sluit ons kerkelijk jaar reeds af. Volgende week begint met de advent een nieuwe cyclus. Christus Koning is dus m.a.w. het oudejaarsfeest van de kerk.

Veerle (van de parochieploeg en de redactieploeg) schreef iets over die Christus Koning.

Het begint zo:

“De koningsfiguur is één van de oudste en meest verspreide archetypes overal ter wereld.

In mythes en sprookjes staat hij voor iemand met veel macht, waarvoor we eerbiedig buigen.

Rijk is hij en zijn land kent haast geen grenzen. Als goede koning hanteert hij die rijkdom en macht om zijn volk te beschermen; wie echter niet tot dat volk behoort of het ongeluk heeft

dat er een ‘boze’ koning regeert, wacht alleen maar de vernieling, de ondergang.

Wat moeten we met dit koningsbeeld bij Christus? ...”

Je leest Veerle haar hele tekst komende week in het parochieblad.

Dit jaar wordt voor deze zondag zowel in de eerste lezing, als met de psalm, en ook in het evangelie het beeld van ‘herder’ gehanteerd voor deze koning.

Hoeden, ontfermen, beschermen -daar heeft het dus mee te maken, dat krijgen we als laatste stellingname, als samenvatting mee. Voorbij alles is hij herder.

Dat is een eenvoudig maar groot beeld, dat nooit helemaal te vatten valt voor mensen. God is immers altijd groter dan ons begrip of onze woorden, net zoals Zijn onvoorwaardelijke zorg verder gaat dan wij kunnen vatten. Zijn onvoorwaardelijk is onvoorwaardelijk, of wij dat nu begrijpen of niet. (Sterker nog: bij Augustinus staat "Een begrepen God is geen God. Als je het begrijpt is het ‘Hem’ niet.")

Herder-koning is de pennetrek bij dit feest dat een bekroning van het jaar moet zijn.

We hebben veel niet samen in de liturgie kunnen vieren dit jaar, maar het is verbonden en onder Zijn hoeden dat we het -voor deze generatie meest vreemde- kerkelijk jaar zijn doorgetrokken, en nu neerleggen.

Dat artikel van Veerle in Kerk&Leven over dit feest moet ge maar es lezen.

Gewoon doen, net als die (her)abonnering op Kerk&Leven, als dat nog niet zou gebeurd zijn...

En nee, het kaartje van Hilde bleek toch nog geen nieuwjaarskaartje. Wat en waarom ze schreef was zo veel schoner dan een kalenderblad dat omgeslaan wordt. Het overstijgt alle tijd, net zoals dat beeld van die herder – dat is een profielschets die nooit enkel een terugblik maar steeds ook vooruitblik is.

CHRISTUS KONING 21 en 22 november 2020
Ez. 34, 11-12. 15-17/ psalm 23 natuurlijk/ Mt. 25, 31-46

parochie edith stein
in tijden van corona

- **gebed**

Bid eens voor de mensen die door het wisselen van de seizoenen in de war raken, die bij het botten en vallen van het blad moe en angstig worden, die hun evenwicht verliezen en op anderen moeten steunen.

Bid eens voor de mensen die door deze tijd in de kou komen staan die hun vertrouwde nest en veilig onderdak zijn kwijtgeraakt, die teleurgesteld bij de pakken neerzitten.

Bid eens voor de mensen die als van nature stil en bescheiden doen wat alledag vraagt. Voor mensen die elkaar hoogachten en vorstelijk behandelen, voor hen wier adel het is anderen te dienen...

Gij Heer, die naar ons omziet, sta ons bij, elke dag opnieuw. Wees onze God en Herder voor altijd, en laat ons Uw volk zijn, koninklijk in eenvoud en zorgzaamheid. Amen